

Το Πανεπιστήμιο της Μαγναύρας- Δεν ήτανε κανείς

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Φωτό: o-kipos.pblogs.gr

Δεν ήτανε κανείς, το δωμάτιο ήτανε άδειο,
του είχαν πει μα προχώρησε στο άκουσμα της ίδιας γνώριμης φωνής,
ήτανε το αηδόνι της άνοιξης ο νέος, που σήμαινε επιστροφή
κάπου που τελείωσε, ίσως να στέρεψε για κάποιους η τιμή.

Μονάχος με ένα βιβλίο στο χέρι είχε πορευθεί, ακούμπησε εκεί
είχε βλέπετε ξεχάσει πως είναι να κοιτάς τον κάμπο το πρωί,
μονάχα είχε ζητήσει να ακούσει για λίγο τον ήχο του βιολιστή
είχε σωπάσει από τότε που ήτανε παιδί, σε μια περασμένη εποχή.

Τι συμφορά τον είχε βρει, η τύχη του είχε αρνηθεί,
για τα ωραία και μεγάλα έργα είχε γεννηθεί άδικος
στης μοίρας το παιχνίδι είχε υποταχθεί.
Στης πόλης την πλατεία είχε ξεχαστεί, αφεθεί
ζωγράφος ήθελε να λέγεται της ίδια της ζωής,
με ένα πινέλο είχε πει πως άξια δημιουργείς.

Μονάχος μα έτοιμος ο ξένος από χθες,
ρώτησε αν γνώριζε τον τόπο από προχθές
δεν θυμότανε τον νέο που έδινε συμβουλές
μονάχα τον κύριο που ζητούσε αλλαγές,
σε μια ζωή που 'χε ξεχάσει τις χαρές.

Δεν ήτανε κανείς, απάντηση δεν είχε βρει
έψαχνε ακόμη στην κάμαρη την ανοιχτή.
Ήτανε άδεια, σκουριασμένη απ' την αυγή
το φως τον είχε κάνει να θυμηθεί τη ζωή,
τώρα ήτανε έτοιμος να φύγει πιο νωρίς
είχε νιώσει ξανά σαν να 'τανε παιδί.

Αιμιλία Ποίζη

????: «????????????», ????????? ?????? ?????? ?????????????? ?????? ??? ??????????,
?????? 10?, ????????????? – ????????? 2010